

ת"פ 55572/01/22 - מדינת ישראל נגד לירון אייזנברג

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 55572-01-22 מדינת ישראל נ' אייזנברג

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: לירון אייזנברג

בשם המאשימה: עו"ד רוני אלסטר

בשם הנאשם: עו"ד שרון גואטה

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; הסגת גבול, לפי סעיף 447 לחוק העונשין. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 23.1.22 בשעה 7:22 לערך הגיע הנאשם לבניין שבבעלותו של מר משה חיון (להלן: המתלונן) כשברשותו לום, באמצעותו שבר את דלת הכניסה וכנס פנימה. הנאשם הסתובב דקות ארוכות בתוך הבניין, במהלך ניסה להיכנס למשרדיהם של המתלונן ומנהלת החשבונות, ועיקם לשם כך את ידיה דלתות הכניסה. לאחר ששמע התנהלות מרעושה מחוץ לבניין, יצא הנאשם מן המקום, שם ראה שניים שזהותם אינם ידועה למאשימה, כשהם פורצים לחנות נוחות סמוכה (להלן: החנות). הנאשם רץ אחרי השניים, הניסם מהמקום, שב לחנות, נטל ממנה שתי שקיות מלאות בבקבוקי אלכוהול, והניחן מאחורי הבניין. אז שב הנאשם לחנות, נטל שתי שקיות נוספות מלאות בבקבוקי אלכוהול, ואף אותן הניח מחוץ לבניין. כששב לחנות בשלישית נתפס הנאשם על-ידי שוטרים כשהוא מסתתר מתחת לדלפק.

2. הנאשם הופנה לבקשתו לקבלת תסקיר מבחן, במסגרתו עתרה ההגנה לבחינת האפשרות להאריך שני מאסרים על-תנאי בני הפעלה שנגזרו על הנאשם (12 חודשים ו-4 חודשים אשר נגזרו באותו הליך - ת"פ

18-04-25076). תוכן התסקיר יובא בתמצית. הנאשם כבן 33, גרוש ואב לשניים עמם איננו שומר על קשר יציב, מתגורר בבית אמו ומתקיים מקצבת הכנסה. על רקע גירושי הוריו בעודו פועל ומחלתה של אמו, גדל הנאשם חלק מילדותו בבית סבו וסבתו. כבר כקטין בן 14 החל הנאשם מעורבותו בפלילים. בזמן ששהה ב"מעצר בית" הצליח הנאשם להשלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות במסגרת פרויקט "היל"ה" לקידום נוער. הוא לא גויס לצה"ל בשל הרשעותיו ואי התאמה. הנאשם עבד לפרקים בחשמל וכטכנאי בחברת תקשורת. הוא לא עבד במהלך כשנתיים מאז שחרורו ממאסרו האחרון ועד למעצרו בתיק דנן. אשר לחומרים ממכרים - הנאשם תיאר שימוש ספורדי בקנאביס, הביע עמדות מקלות, ומנגד שלל שימוש בסמים אחרים או צריכת אלכוהול. בפני קצינת המבחן עלתה אינדיקציה לצריכה מוגברת של חומרים ממכרים, אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית. הוא הגיע באופן בלתי סדיר לבדיקות שתן. בדיקתו האחרונה מיום 2.11.22 נמצאה נקיה. לחובת הנאשם שבע הרשעות, חלקן בריבוי עבירות, במגוון תחומים: רכוש, סמים, הצתה, נהיגה פוחזת, הפרת הוראה חוקית ועוד, בשלן ריצה מספר עונשי מאסר, הארוך בהם בן 30 חודשים ממנו שוחרר לפני כשנתיים.

אשר להליך דנן: במסגרת צו פיקוח מעצרים השתתף הנאשם במהלך כמחצית השנה בקבוצה טיפולית שבועית המיועדת ל"עצורי בית", אשר מטרתה לסייע להם בהתמודדות עם התנאים המגבילים ובזיהוי התנהגויות בעייתיות העומדות ברקע למעצרו. הוא התקשה תחילה להתמודד עם הכללים ולהתמיד בהגעתו, אך בהמשך ניכרו מאמציו להתנהג כנדרש. במפגשים עלה שיתוף פעולה ברמה הפורמלית, לצד גישה פסיבית והתייחסות שטחית ומצומצמת לעצמו, תוך שלילת קשיים או נזקקות טיפולית כלשהי. בהתאמה, הנאשם הודה באופן פורמלי בעבירות בהן הורשע, אך נטה להרחיק עצמו ונמנע מלקחת אחריות על מעורבותו בביצוע. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם תופס את מעורבותו הנוכחית בפלילים כחריגה לאורחות חייו. הוא שלל בעייתיות המצדיקה מעורבות טיפולית, וביטא רצון להישפט ולסיים את ההליך המשפטי. סופו של תסקיר לא באה קצינת המבחן בהמלצה טיפולית או בהמשך הקשר עם שירות המבחן, ולא המליצה על הארכת המאסרים המותנים. באותה הנשימה ממש המליצה לגזור על הנאשם עונש מאסר אותו יוכל לרצות בעבודות שירות, כדרך לחזקו ולהעמידו בסדר יום ברור ומובנה.

3. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה בקשת ההגנה להפנות את הנאשם בשנית לשירות המבחן לקבלת תסקיר משלים. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על פגיעתו של הנאשם בזכותו של הפרט להגנה על קניינו. להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת הפנתה לת"פ 2405-08-19 מדינת ישראל נ' אברמוב (16.3.21), ועתרה לקבוע את מתחם העונש בגין מעשיו של הנאשם בין 8-18 חודשי מאסר. היא הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (עת/1), סקרה את עברו הפלילי המכביד, הפנתה לכך שביצע את מעשיו כששני מאסרים מותנים תלויים מעל ראשו (עת/2), לשיתוף הפעולה החלקי עם שירות המבחן, וביקשה לגזור את עונשו ל-12 חודשי מאסר בפועל, ולהפעיל את המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שייגזר, כך שסך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 24 חודשים בניכוי תקופת מעצרו. כן ביקשה לגזור עליו מאסר על-תנאי וקנס מרתיע.

4. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי הנאשם ביצע עבירות רכוש ברף נמוך, וכי גרם נזק מזערי למבנה אליו פרץ בשעה שלא נכח איש במקום. את הסגת הגבול והגניבה מחנות הנוחות הגדירה כמעשה ביזארי, שלא לומר אווילי. להמחשת נסיבות האירוע הגישה תיעוד ויזואלי ודו"ח צפייה (ענ/1 - ענ/3). אשר לנסיבותיו של הנאשם - בתחילת הדיון העידו דודו ודודתו המפקחים עליו בחלופת מעצר, ותיארו אותו כמי ששינה לטובה את התנהלותו, מגלה אחריות, מגיע בזמן למפגשים בשירות המבחן, יוצא לעבודה, חידש את הקשר עם ילדיו. ב"כ הנאשם ביקשה לתת משקל רב לדבריהם,

כמו גם לנתונים שזקפה קצינת המבחן לזכותו של הנאשם. לשיטתה, דווקא הפער בין עברו הפלילי המכביד של הנאשם לבין התנהגותו בעת האחרונה, הוא שמלמד על השינוי שעובר הנאשם, אשר לראשונה בחייו נאות לקבל עזרה, בין אם משרות המבחן ובין אם מבני משפחתו. בעבר נהג הנאשם לשהות ברחוב בתקופות בהן נמצא משוחרר מבית הסוהר, וזו הפעם הראשונה מזה שנים רבות שהוא מנהל סדר יום קבוע ומשתדל לארגן את חייו. קשייו הקוגניטיביים, הרגשיים וההתפתחותיים (לא הוצגו מסמכים) מצדיקים התחשבות מיוחדת של בית המשפט. חרף העובדה שהמלצת שירות המבחן איננה ישימה, ביקשה להיתלות בהערכתה של קצינת המבחן כי הטלת עונש מאסר בפועל עלולה לפגוע ביציבות היחסית בה נתון הנאשם, ומשכך שבה ועתרה להפנותו לקבלת תסקיר משלים.

הנאשם טען כי למד את לקחו, הפנים שעבר על החוק, וביקש מבית המשפט הזדמנות נוספת.

דין

5. מתחם העונש ההולם: אינני רואה להכביר מילים באשר לקביעת המתחם. הנאשם במעשיו פרץ למבנה באמצעות לום שהביא עמו, משמע, המדובר באירוע יזום ומתוכנן מראש, במסגרו עשה הנאשם שימוש בכלי פריצה ייעודי. הוא פעל בשעת בוקר, עובר להגעת עובדים למקום, נתון המהווה אינדיקציה נוספת לתכנון מוקדם על מנת שלא להיתפס. הנאשם הסתובב במקום מספר דקות, במהלכן ניסה לפרוץ לשני משרדים. דרכו לא צלחה אמנם, אך הזדמנות חדשה נקרתה בדרכו, כשנתקל בשניים אשר פרצו לחנות סמוכה. הנאשם הניסם, לכאורה פעל כשומרוני הטוב, אלא שאז נגלו כוונותיו. הוא בא בנעליהם של הפורצים, נכנס במקומם לחנות והשלים את מלאכתם. הוא גנב בקבוקי אלכוהול, פעם ועוד פעם, עד שבכניסתו השלישית לזירת הפשע נתפס בכף בידי שוטרים שהגיעו למקום. מעשיו של הנאשם מלמדים על זלזול בוטה בקניינם של נפגעי העבירה, הן בגזילת רכושם והן בגרימת נזק, תוך התעלמות מופגנת מהעוול שהסב במעשיו. לכאורה, ניתן היה לקבוע מתחמי עונש נפרדים לשני אירועים: האחד, עבירות מתוכננות של פריצה לבניין והיזק לרכוש, והאחר, עבירות ספונטניות של הסגת גבול וגניבה מחנות. למרות זאת נקטה המאשימה גישת בית הלל, ועתרה לקבוע מתחם עונש משותף ומתון לשני האירועים. אינני רואה צורך להפנות לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה הנוהגת, משזו מוכרת ושגורה. ממילא, בהינתן הצטברותם של שני האירועים סבורני כי המאשימה עתרה למתחם ראוי ואפילו מקל בחלקו העליון, ופסק הדין שהציגה מתיישב עם עתירתה. ההגנה לא הביעה עמדה באשר למתחם ונמנעה מהפניה למדיניות הענישה, תוך שניכר כי עתירתה התמקדה בשיקולי שיקום. משכך, והגם שניתן היה לקבוע מתחם חמור מעט יותר (למצער בחלקו העליון), החלטתי לאמץ את עתירתה של המאשימה ולקבוע מתחם עונש בין 8-18 חודשי מאסר בפועל.

6. גזירת העונש המתאים לנאשם: לזכותו של הנאשם מצאתי לזקוף את הודייתו בשלב מוקדם של ההליך, וכפועל יוצא מכך חיסכון בזמן שיפוטי ובהבאתם של העדים למשפט. עוד לקחתי בחשבון את שיתוף הפעולה המסוים עם שירות המבחן, את התקופה בה היה נתון במעצר, את פרק הזמן בו היה משוחרר בתנאים מגבילים, את עדויותיהם של דודו ודודתו בדבר השינוי החיובי בהתנהלותו, ואת המלצת שירות המבחן.

מנגד, עברו הפלילי של הנאשם מכביד. חרף גילו הצעיר (33) הספיק לצבור לחובתו שבע הרשעות, חלקן בריבוי עבירות, וריצה מספר עונשי מאסר. כך, עוד בהיותו קטין בן 17 נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 8 חודשים בגין

שישה אישומים (התפרצות, גניבה, הצתה, החזקת סכין ועוד). בהמשך נדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין שלושה אישומים בעבירות סמים, למאסר בפועל למשך 14 חודשים בגין גניבת רכב, נהיגה פוחזת והיזק לרכוש במזיד, וגולת הכותרת - בשנת 2018 נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל בגין צירוף של תשעה אישומים בעבירות רכוש מגוונות, תיק שבעקבותיו תלויים נגד הנאשם שני מאסרים על-תנאי בני הפעלה והתחייבות כספית. הנאשם נכנס ויצא את בתי הסוהר פעם אחר פעם, אך נראה כי העונשים שנגזרו עליו לא נתנו בו אותותיהם, ולא מנעו ממנו מלשוב ולהזיק לחברה.

אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי זו הפעם ראוי הנאשם להזדמנות נוספת, להפניה חוזרת לשירות המבחן, ולבחינה מחודשת של האפשרות להורות על הארכתם של המאסרים המותנים (נזכיר, האחד למשך שנה והאחר בן ארבעה חודשים). הנאשם, אשר צריך היה לתפוס בכל כוחו את ההזדמנות שניתנה לו, התייחס אליה בשוויון נפש, התמיד בהתנהלותו, הרחיק עצמו מביצוע העבירות (בהן הודה בבית המשפט), ונמנע מלקחת אחריות על מעשיו. הוא לא עבר הליך טיפולי כלשהו פרט להשתתפות בקבוצה שבועית למי שנתונים במעצר בית, ואף בה התנהל באופן פסיבי תוך שלילת קשיים או נזקקות טיפולית כלשהי. הנאשם הודה במעשיו באופן פורמלי בלבד, הרחיק עצמו מאחריות כלשהי, ולבטח לא הפנים את חומרתן של העבירות. כל ניסיונותיה של קצינת המבחן לשכנע את הנאשם בדבר צרכיו הטיפוליים, עלו בתוהו.

מכאן, ברי כי לא ניתן להצביע אפילו על תחילתו של הליך שיקומי, קל וחומר כזה שיצדיק הפניה לתסקיר משלים או חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם. אם כבר, יש למקם את הנאשם בקרבת אמצע המתחם, לגזור עליו עונש שיהלום את חומרת מעשיו ויגן על החברה מפניו, ולהוסיף את המאסרים על-תנאי (אשר ירוצו בחופף זה לזה מאחר שנגזרו בגזר דין אחד ויפעלו בשל מערך עבירות משותף). בהתחשב בשיקולים העומדים לזכותו של הנאשם, ובעיקר מתוך תקווה כי זו הפעם ישכיל לעבור טיפול בין כותלי בית הסוהר, החלטתי לאפשר חפיפה של חלק מהמאסר על-תנאי לעונש שייגזר עליו.

7. סוף דבר, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת שני עונשי מאסר על-תנאי, בני 12 חודשים ו-4 חודשים (ת"פ 25076-04-18, גזר דין מיום 21.5.18). המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, ובהמשך לכך 8 חודשים יופעלו במצטבר לעונש המאסר שנגזר על הנאשם, והיתרה בחופף.
- סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים בניכוי תקופת מעצרו מיום 23.1.22 עד יום 6.4.22.
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ה. אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 3,000 ₪ (ת"פ 25076-04-18, התחייבות חתומה מיום 21.5.18). ההתחייבות תשולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת ההתחייבות לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ג, 03 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

העתק מגזר הדין יישלח לשירות המבחן.